

Núm. 14

PABLO GONZÁLEZ
DIRECTOR TITULAR

70
ANYS

ORQUESTRA
SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL
DE CATALUNYA

1944-2014

L'ÒBC i un FESTIVAL RAKHIMÀNINOV

Sala 1 / PAU CASALS

7, 8 i 9 DE FEBRER
DE 2014

PABLO GONZÁLEZ
director

HJ LIM
piano

L'AUDITORI

www.obc.cat

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

||:OBC

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

Segueix-nos a

70
ANYS

ORQUESTRA
SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL
DE CATALUNYA

1944-2014

Cedida per la família Toldrà

EXPLICA'NS LA TEVA HISTÒRIA

Estem d'aniversari!! L'OBC fa 70 anys i ho volem celebrar amb vosaltres!! Expliqueu-nos quins han estat els moments més significatius que heu compartit amb l'orquestra: aquells instants especials perquè els va viure amb persones estimades, perquè us van descobrir un nou món de sensacions o perquè us van permetre fer noves amistats. Volem conèixer els vostres records i motius per estimar l'OBC. Entre tots els participants, sortejarem un abonament per a dues persones per a la propera temporada.

Com ens podeu fer arribar els vostres escrits?

Per correu electrònic:
obc70@auditori.cat

Per correu postal:
Assumpte: 70 anys OBC
(Dpt. Comunicació)
L'Auditori (c. Lepant, 150)
08013 Barcelona

Cal que en l'escrit ens indiqueu el vostre nom i cognoms, DNI, telèfon i correu electrònic de contacte.

Termini de participació:
de l'1 de gener al 16 de febrer

Consulta les bases al www.obc.cat

Guanya un
abonament*
gratuït per a
2 persones

*Abonament Clàssic AT
a la Zona 1 per a la
temporada 2014-2015

CONCERT 14

FEBRER 2014

DIVENDRES

7

20.30h

PABLO GONZÁLEZ DIRECTOR
HJ LIM PIANO

1/

SERGUEI
RAKHMÀNINOV

Semyonovo,
Rússia 1873 -
Beverly Hills 1943

Concert per a piano i orquestra núm. 1
en Fa sostingut menor, op. 1 (1890-1891)

Vivace
Andante
Allegro vivace

HJ Lim piano

26 min.

PAUSA

20 min.

2/

SERGUEI
RAKHMÀNINOV

Concert per a piano i orquestra núm. 2
en Do menor, op. 18 (1900-1901)

Moderato
Adagio sostenuto
Allegro scherzando

HJ Lim piano

32 min.

La durada del concert és aproximada.

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs.
Un mocador redueix notablement el soroll.

CONCERT 14

FEBRER 2014

DISSABTE

8

19h

PABLO GONZÁLEZ DIRECTOR
HJ LIM PIANO

1/ **SERGUEI RAKHMÂNINOV**
Semyonovo,
Rússia 1873 -
Beverly Hills 1943

Rapsòdia sobre un tema de Paganini,
op. 43 (1934)

HJ Lim piano

23 min.

PAUSA

20 min.

2/ **NIKOLAI A. RIMSKI-KÓRSÁKOV**
Tikhvin,
Rússia 1844 -
Liubensk,
Rússia 1908

Scheherazade, op. 35. Suite simfònica per a
orquestra (1888)

Largo e maestoso - Allegro non troppo
Lento - Allegro molto
Andantino quasi allegretto
Allegro molto

47 min.

La durada del concert és aproximada.

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs.
Un mocador redueix notablement el soroll.

CONCERT 14

FEBRER 2014

DIUMENGE

9

11h

PABLO GONZÁLEZ DIRECTOR
HJ LIM PIANO

1/ **SERGUEI RAKHMÀNINOV**
Semyonovo,
Rússia 1873 -
Beverly Hills 1943

Concert per a piano i orquestra núm. 3 en Re menor, op. 30 (1909)

Allegro ma non tanto
Intermezzo: Adagio
Finale: Alla breve

HJ Lim piano

44 min.

PAUSA

20 min.

2/ **SERGUEI RAKHMÀNINOV**

Danses simfòniques, op. 45 (1940)

Non allegro
Andante cin moto (Tempo di valse)
Lento assai - Allegro vivace

35 min.

La durada del concert és aproximada.

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

COMENTARI

MARTA PORTER

L'OBC ofereix una autèntica marató Rakhmàninov. Al llarg de tres dies podrem escoltar els seus tres primers concerts per a piano i orquestra, la *Rapsòdia sobre un tema de Paganini* i les *Danses simfòniques*, amb la pianista coreana HJ Lim sota la direcció de Pablo González.

Els concerts per a piano i orquestra de Rakhmàninov, principalment els números 2 i 3, formen part, sense cap mena de dubte, de les obres més populars per a piano de la literatura musical universal. Mestre indiscutible del pianisme de la primera meitat del segle XX, les seves melodies romàntiques, una orquestració captivadora i el virtuosisme tècnic atreuen a parts iguals intèrprets i públic, melòmans i neòfits de totes les generacions. Fill d'un exoficial de l'armada russa, Serguei Rakhmàninov va estudiar al Conservatori de Sant Petersburg, d'on va ser expulsat per haver falsificat les notes, i al de Moscou, on es va graduar amb honors presentant el *Concert núm. 1 per a piano i orquestra* (1891). L'estrena del concert a Nova York va ser, però, un absolut fracàs, després del qual va venir també el fracàs de la *Primera simfonia* (1895). De resultes d'aquests entrebancs, Rakhmàninov va deixar d'escriure durant anys i es va dedicar a la carrera de pianista i director d'orquestra, en què va fer gires arreu del món fins que va esclatar la Revolució Russa el 1914. Profundament antibolxevic, el 1917

va emigrar a Suècia, Dinamarca, França i, finalment, als Estats Units, on el 1909 ja havia fet la primera gira nord-americana, en què va oferir gairebé un concert diari. L'exili li va comportar la prohibició a l'URSS de totes les seves obres per part del règim soviètic. L'etapa americana de Rakhmàninov va obrir una nova porta al compositor: els enregistraments discogràfics. El 1920 va signar un contracte exclusiu amb la Victor Talking Machine Company gràcies al qual avui podem escoltar-lo tocant les seves pròpies composicions. Rakhmàninov va morir el 28 de març de 1943 a Beverly Hills, quatre dies abans de fer 70 anys.

Divendres 7

- *Concert per a piano i orquestra núm. 1 en Fa sostingut menor*, op. 1
- *Concert per a piano i orquestra núm. 2 en Do menor*, op. 18

Dedicat al seu mestre Aleksandr Ziloti, Serguei Rakhmàninov va escriure el *Concert per a piano i orquestra núm. 1* en la inusual tonalitat de Fa sostingut menor (op. 1) quan tenia 18 anys, com a exercici estudiantil. El primer moviment es va estrenar el 1892 al Conservatori de Moscou amb el mateix compositor al piano, i el concert sencer el va interpretar per primer cop a Nova York el 28 de gener de 1919 amb l'Orquestra Simfònica Russa dirigida per Modest Altschuler. Tot i que Rakhmàninov, a 19 anys, se'n va mostrar molt satisfet, ni el públic ni el temps no li van donar la raó. La versió que avui coneixem data del 1917, quan el compositor en va fer una revisió exhaustiva i en va conservar la vivacitat i l'ímpetu juvenils, però conferint-hi una textura orquestral i pianística. Amb una entrada contundent, una fanfara de metalls seguida d'octaves dobles al piano i escales,

Rakhmàninov s'inclina de seguida per una melodia d'ànima eslava, amb violins romàntics que dialoguen amb un piano en estat de gràcia, virtuosístic i ple de *crescendos*, per acabar amb un final rítmic i impetuós capaç de provocar un fort impacte emocional.

Després del fracàs del *Concert núm. 1* i de la seva *Primera simfonia*, Rakhmàninov va caure en una greu depressió que el va allunyar de la composició fins que es va sotmetre a un tractament neurològic i d'hipnosi amb el psicòleg i també músic *amateur* Nikolai Dahl, que li va tornar la confiança suficient per escriure el *Concert núm. 2* i a qui va dedicar la peça. Estrenat el 1901 amb el mateix compositor al piano, aquest concert va ser molt ben rebut pel públic, i encara ara és una de les obres més populars de Rakhmàninov. Rebatejat com a *Rakh. 2*, l'obra arrenca amb grans *crescendos* emocionals, quan el piano inicia una seqüència inoblidable de grans acords, com campanes, en una àmplia progressió dinàmica que va del *pianissimo* al *fortissimo* i d'on sorgeix una bella melodia. Al segon moviment, el piano s'introdueix en el discurs musical gràcies a arpegis, com si fos l'acompanyant, i a poc a poc agafa protagonisme sense trencar el diàleg íntim amb l'orquestra. L'últim moviment s'obre amb un temps curt de marxa que crea un pont cap a l'aparició captivadora del piano, convertit, ara sí, en l'autèntic protagonista.

Dissabte 8

- *Rapsòdia sobre un tema de Paganini*, op. 43
- *Scheherazade*, op. 35, de **Rimski-Kórsakov**

La Rapsòdia sobre un tema de Paganini, escrita a Suïssa el 1934, és una de les obres més reconegudes de Rakhmàninov, segurament per la seva escriptura efectista

i pensada per al lluïment de l'artista. La va estrenar ell mateix el 7 de novembre de 1934 a la Lyric Opera House de Baltimore, amb l'Orquestra de Filadèlfia dirigida per Leopold Stokowski. Tot i que l'estil és similar al d'un concert per a piano i orquestra, l'estructura consta d'un únic moviment subdividit en parts i es basa en els *24 capricis per a violí sol* de Niccolò Paganini –una obra sobre la qual ja havien treballat compositors com ara Schumann, Brahms i Liszt. L'estructura interna es basteix a partir de tres grups: el primer, de la introducció a la variació número 11; el segon, entre les variacions 12 i la 18, i la resta, pertanyent a l'última secció. La novetat és que Rakhmàninov introdueix en alguns passatges de l'obra el *Dies Irae* alhora que el tema de Paganini sovint queda desintegrat a la mínima expressió.

Composta el 1888, *Scheherazade* es basa en el llibre *Les mil i una nits*. D'orquestració enlluernadora, amb molt de color, es divideix en quatre moviments, i cadascun descriu un dels mil contes: *El mar i el vaixell de Simbad*, *La història del príncep Kalendar*, *El jove príncep i la jove princesa* i *Festival a Bagdad*. *El Mar*. *El vaixell encalla en un penya-segat superat pel Genet de Bronze*. D'estructura similar a un poema simfònic, musicalment arrenca amb quatre notes descendents de l'escala de tons que suposadament descriuen l'implacable sultà Xahriar, per donar pas després a una melodia captivadora i sensual, amb un solo de violí acompanyat d'arpa, que reapareixerà a cada moviment i que s'associa a la narradora de la història, Scheherazade, l'esposa del sultà, que aconsegueix commoure'l amb les seves narracions i evitar així la mort. Amb tot, Rimski-Kórsakov sempre va defensar una lectura no programàtica de la seva obra i va negar que els personatges evolucionessin de forma clara i argumental.

Diumenge 9

- *Concert per a piano i orquestra núm. 3 en Re menor*, op. 30
- *Danses simfòniques*, op. 45

Rakhmàninov va escriure el *Tercer concert per a piano* a Ivanovka (Rússia) el 1909 i el va estrenar com a solista al New Theatre de Nova York amb l'Orquestra Simfònica de Nova York (actual Filharmònica de Nova York), dirigida pel seu fundador, Walter Damrosch, un concert que va repetir al gener del 1910 al Carnegie Hall sota la direcció de Gustav Mahler. Considerada una de les obres més difícils escrites per a piano, el *Rakh. 3* té la particularitat que conserva dues versions de la *cadenza*, una de curta, fàcil i suau, i una altra més llarga, grandiloqüent i difícil que ni tan sols el mateix Rakhmaninov interpretava. El primer enregistrament de l'obra és del 1930, amb el mític pianista Vladimir Horowitz, i es considera una de les 100 millors gravacions de tots els temps. Deu anys després, Rakhmàninov el va gravar amb l'Orquestra de Filadèlfia dirigida per Eugene Ormandy. En contrast amb l'apassionament romàntic del *Segon concert*, el *Tercer* és més ombrívol i melancòlic, amb rítmica i melodia comunes als tres moviments –tot i els diferents climes que crea–, però d'un virtuosisme tècnic majúscul en què mostra totes les possibilitats de l'instrument.

Danses simfòniques (1940) és l'última obra catalogada de Rakhmàninov i una de les seves obres mestres. Dedicada a Eugene Ormandy –que va dirigir l'estrena amb l'Orquestra de Filadèlfia el 3 de gener de 1941–, l'obra resumeix una gran part de les seves característiques estilístiques, com les harmonies canviants, les seccions rítmiques energètiques i altres d'exuberants,

i la presència d'algun instrument solista que marca colors i tons, com el saxòfon alt, que Rakhmàninov va utilitzar aquí per única vegada. Escrita al final de la seva vida a la residència de Beverly Hills, en aquestes danses el compositor es deixa anar en un mar de nostàlgia per la seva Rússia natal i pels cants de l'Església ortodoxa, que sempre l'havien fascinat. L'obra inclou diverses autocites, com el tema d'obertura de la seva fracassada *Primera simfonia* a la primera dansa, o la barreja que fa entre el *Dies Irae*, que representa la mort, i una cita al novè moviment de la seva missa *All-night Vigil* (1915), símbol de la resurrecció, a l'última dansa.

SUGGERIMENTS DISCOGRÀFICS

L'FNAC RECOMANA

● SERGUEI RAKHMÀNINOV

→ *Piano concerto No.2, Paganini Rhapsody*

ORCHESTRA OF THE MARIINSKY

Valery Gergiev director

Lang Lang piano

VIRTUOSO, DEUTSCHE GRAMMOPHON (2005)

→ *Piano concertos No.1 & 3*

THE CLEVELAND ORCHESTRA

Jean-Yves Thibaudet director

Vladimir Ashkenazy piano

VIRTUOSO, DECCA (2012)

→ *The bells, symphonic dances*

BERLINER PHILARMONIKER

Simon Rattle director

WARNER CLASSIC (2013)

● NIKOLAI RIMSKY-KÓRSAKOV

→ *Scheherazade. The firebird Suite* (Stravinsky)

ORCHESTRE DE L'ÓPERA BASTILLE

Myung-Whun Chung director

DEUTSCHE GRAMMOPHON (2011)

PABLO GONZÁLEZ director titular / **EMMANUEL KRIVINE** principal director convidat

L'OBC es va fundar l'any 1944 sota la direcció del mestre Eduard Toldrà. Des de la temporada 2010-2011 el director titular és Pablo González. D'ençà de la seva fundació, l'OBC, ha mantingut el seu compromís amb la música catalana i amb la difusió del repertori orquestral, i ha comptat amb els solistes i directors més prestigiosos. A més de la seva temporada de concerts, l'OBC porta a terme un gran nombre d'enregistraments per a segells internacionals i en destaca la col·laboració regular amb NAXOS. En aquests moments, i per a aquesta mateixa discogràfica, l'OBC està enregistrant tres CD dedicats a Enric Granados. D'altra banda, l'OBC manté una activitat artística continuada a Espanya i a l'estranger que li ha permès actuar en sales com el Carnegie Hall de Nova York, el Musikverein i el Konzerthaus de Viena o Concertgebouw d'Amsterdam i participar en festivals internacionals. Fomenta també col·laboracions amb altres institucions, tant catalanes com estrangeres. L'OBC és la primera orquestra de l'Estat que ha signat un acord de col·laboració estable amb la plataforma digital Medici.tv (www.medici.tv) per la qual cosa alguns dels seus concerts són retransmesos en directe per internet. Des de l'any 1999, té com a seu pròpia l'Auditori de Barcelona, obra de l'arquitecte Rafael Moneo. A partir del setembre 2015 el director titular serà Kazushi Ono.

Per a més informació consulteu el web www.obc.cat

- **PRIMERS VIOLINS:** Luc Héry*, *concertino invitat* / Cristian Chivu, *concertino associat* / Raúl García, *assistent concertino* / María José Aznar / Sarah Bels / José Valentín Centenero / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Jozef Toporcer / Adrián Centenero* / Alexandru Manasi* ● **SEGONS VIOLINS:** Alexandra Presaizen, *solista* / Barna Kobori* *solista invitat* / Emil Bolozan, *assistent* / María José Balaguer / Hug Bosch / Jana Brauningner / Patricia Bronisz / Assumpta Flaqué / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Paula Banciu* / Ana Chiu* / Anedilia Riestra* / Yulia Tsuranova* ● **VIOLÉS:** Ashan Pillai, *solista* / Anna Puig*, *solista invitat* / Josephine Fitzpatrick, *assistent* / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr / Irene Argüello* / María Juan* / Vicent Nogués* / Albert Romero* / Carlos M. San Isidro* ● **VIOLONCELS:** José Mor, *solista* / Vincent Ellegiers, *assistent* / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Jaume Güell / Olga Manescu / Linda D'oliveira / Jean-Baptiste Texier / Magdalena Cristea* / Marc Galobardes* / Laia Puig* / Peter Schmidt* ● **CONTRABAIXOS:** Christoph Rahn, *solista* / Dmitri Smyshlyaev, *assistent* / Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Albert Prat / Savio de la Corte* / Nenad Jovic* / Cristina Membrive* ● **FLAUTES:** Julie Stewart* *solista invitat* / Bea Cambrils / Cristina Granero* / Christian Farroni, *assistent* / Ricardo Borrull, *flautí* ● **OBOËS:** Disa English, *solista* / José Juan Pardo / Manuel Pérez* / Dolores Chiralat, *assistent* / Molly Judson, *corn anglès* ● **CLARINETS:** Larry Passin, *solista* / Francesc Navarro / Josep Fuster, *assistent i clarinet en mi b* / Alfons Reverté, *clarinet baix* ● **SAXÒFON:** Ignasi Gascón* ● **FAGOTS:** Sílvia Coricelli, *solista* / Salvador Sanchís*, *solista invitat* / Noé Cantú / Thomas Greaves, *assistent* / Sławomir Krzysmalski, *contrafagot* ● **TROMPES:** Juan Manuel Gómez, *solista* / Joan Aragó / Juan Conrado García, *assistent solista* / David Bonet / Javier Forner* / David Rosell, *assistent* ● **TROMPETES:** Mireia Farrés, *solista* / Adrián Mescardó / Javier Navasquillo* / Angel Serrano, *assistent* ● **TROMBONS:** Eusebio Sáez, *solista* / Vicent Pérez / Gaspar Montesinos, *assistent* / Raul García, *trombó baix* / Juan L. Bori*, *trombó baix* ● **TUBA:** Pablo Manuel Fernández / Daniel Martínez* ● **PERCUSSIÓ:** Roxan Jurkevich, *assistent* / Joan Marc Pino, *assistent* / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Sabela Caridad* / Cayetano Gómez* ● **ARPA:** Magdalena Barrera ● **PIANO:** Dani Espasa* ● **ENCARREGAT D'ORQUESTRA:** José Valentín Centenero ● **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL:** Begoña Pérez ● **RESPONSABLE TÈCNIC:** Ignasi Valero ● **PERSONAL D'ESCENA:** Joan Luis

* col·laboradors

PABLO GONZÁLEZ

director

Pablo González és el director titular de l'OBC des de la temporada 2010-2011

Al marge del seu compromís amb l'OBC, Pablo González desenvolupa una carrera ascendent. Propers projectes inclouen dirigir com a convidat les filharmòniques de Varsòvia, Països Baixos i Ràdio Alemanya de Saarbrücken Kaiserlautern, Simfònica de Bournemouth o l'Orquestra de la Suïssa Italiana. També té previst debutar amb la Filharmònica de Malàisia, la Simfònica de Queensland, la SWR de Baden Baden i la BBC de Gal·les.

La temporada 2012/13 va debutar als EUA amb la Simfònica de Dallas i la 2011/12 ho va fer al Concertgebouw dirigint la Filharmònica dels Països Baixos i al Japó amb la Simfònica de la NHK. González ha dirigit les principals orquestres espanyoles i altres orquestres europees com la Simfònica de Londres i la Tonkünstler al Musikverein. A més de *L'Elisir d'amor* amb Glyndebourne on Tour el 2013, en l'àmbit operístic properament dirigirà l'OBC en un programa doble amb *La Voix Humaine* de Poulenc i *Una voce in off* de Montsalvatge al Liceu. Altres produccions inclouen *Carmen*, *Don Giovanni*, *La flauta màgica*, *Daphne* i *Rienzi*. Ha treballat amb solistes com Mutter, Vengerov, Mörk, R.Capuçon, Hagner, Mullova, Gerhardt. Nascut el 1975 a Oviedo, va estudiar a la Guildhall School de Londres. L'any 2000 va guanyar el premi Donatella Flick i l'any 2006, va guanyar el premi Internacional de Direcció de Cadaqués.

www.pablogonzalez.eu

Abans de cada concert podeu consultar el programa de mà entrant al web de l'OBC. També hi trobareu tota la informació de l'emissió del concert per Catalunya Música i Radio Clásica de RNE.

HJ LIM

piano

Fotografia → ©Mat Mennek - EMI Classics

HJ Lim col·labora amb l'OBC per primera vegada en aquests concerts.

HJ Lim va començar els estudis musicals quan tenia tres anys i als dotze es va traslladar de Corea del Sud a França, on es va graduar al Conservatoire National Région de Rouen (Primer premi). Amb quinze anys va obtenir el Diplôme d'Etudes Musicales Complètes de Normandie, i es va graduar al Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris (Primer premi). L'any 2010 va interpretar a París les sonates completes de Beethoven durant vuit dies consecutius amb totes les entrades venudes i el 2011 va enregistrar el cicle complet per a EMI Classics. Els seus concerts més recents inclouen el debut al Royal Albert Hall amb la Royal Scottish National Orchestra, la Münchner Symphoniker i la Royal Liverpool Philharmonic. En recital, HJ Lim ha actuat a París, Nova York, Londres, Tòquio i Seül.

Durant la temporada 2013-2014 té previstes actuacions al continent sud-americà amb la NDR Sinfonieorchester i Thomas Hengelbrock, i amb la Philadelphia Chamber Orchestra, a més de gires diverses per l'Àsia Oriental amb orquestres de renom. El seu segon CD és un enregistrament d'obres de Ravel i Scriabin que es publicarà aquest mateix mes de febrer 2014. HJ Lim viu a Suïssa i enregistra exclusivament per a EMI Classics.

PROPERES CONCERTS A L'AUDITORI

PAU RIBA & PASCAL COMELADE

FEBRER 2014

Dv 14 → 21h

#Sala 3 Tete Montoliu

BarnaSants

● Presenten el seu àlbum conjunt:

Mosques de colors

Preu: 20€

ESCÒCIA & CATALUNYA

MARÇ 2014

Dg 9 → 19h

Sala 4 Alicia de Larrocha

Una producció de: Tradicionàrius, Fira de Manresa i L'Auditori

Capercaillie, Riu, City Of Barcelona
Pipe Band i Castellers De La Vila De Gràcia

Preu: 18€ / anticipada: 15€

L'OBC I L'ESCOCESA DE MENDELSSOHN

FEBRER 2014

Ds 15 → 19h / Dg 16 → 11h

Sala 1 Pau Casals

Antoni Ros Marbà director
Josep Colom piano

- HOMS » *Biofonia per a orquestra*
- RAVEL » *Concert per a piano per a la mà esquerra i orquestra*
- MENDELSSOHN » *Simfonia núm. 3 "Escocesa"*

Preu: de 10 a 51€

BUSCA L'AUDITORI A LA XARXA

Comenta aquest concert amb l'etiqueta #OBCRakhmàinov

facebook.com/auditoribarcelona
facebook.com/orquestraobc

@lauditori
@OrquestraOBC

youtube.com/auditoribarcelona
youtube.com/orquestraobc